

Kızıma

– mustafa-kaya · 13 Eylül 2010

Yıl

24 Kasım 1984

Gözlerini dünya ya açtın

Evimizde bir çiçek açtın

Yuvamıza neşe, ışık, nur saçtın

İlk kez baba olmanın mutluluğunu yaşattın

Ninnilerle, türkülerle uyuttuk

Kimi gün uykusuz kimi gün yorgun kalktık

Bazen aç bazen tok yattık

Senle mutluluğumuza mutluluk kattık

Tabii ki benimde

Hayallerim umutlarım ideallerim vardı

Okuyacak...

Yarınların insanı doğacak

İlim irfan sahibi olacak

Vatana millete ışık tutacak

Bir güneş gibi aydınlatacak

Ayaklarının üzerine taş gibi basacak

Derken...

Yıllar nasıl geçti farkına varamadık bile

İlk, orta, lise

Nasıl geldi peş peşe

Zorla biterdin İki yıllık bir üniversite

Yatarda çalışmazsan el ense

Sonuca katlanmak gerek elbette

Ana kız bir oldunuz

Önce yalnız sonra yetim koydunuz

Hayallerimi ümitlerimi biterdiniz

Okyanusun derinliklerine gömdünüz

Ömrümden ömür götürdünüz

Saçlarıma aklar döktürdünüz

Yıl

8 ağustos 2009

Düğünümüz var dostlara duyurula
Halay çekip oyunlar oynadık davul zurnalar la
Bu mutlu günü paylaştık dostlarla
Ama benim yüreğimde hala yangın var
Bilmem nedendir acaba?..
Ağustos ayının sığığında mı?
Ayrılık acın çöktü içime ondan mı?

Benimkisi biraz sitem biraz hüzün
Hadi git güle güle
Mutlu ol yuvanda eşinle
Bir anne olda gör hele
Evlat nedir o gün bir gele

Benim bu sana son sözüm
Mutluluklar saadetler dilerim sana
Haklıymışım dersin bir gün bana
Dostlarla, sevenlerinle uğurladık yuvana
Haydi, git uğurla ola
Yolun açık bahtın ak ola
Mutluluğu yaşa doya doya

Mustafa KAYAALTI